

Sygnatura akt III RC 447/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ż., dnia 28 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Żaganiu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: Prezes SR Andżelika Suwalska

Protokolant: sekretarka Karolina Staszewska

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2017 r. w Żaganiu

na rozprawie sprawy z powództwa małoletniego I. K.

reprezentowanego przez matkę D. P.

przeciwko K. K.

o podwyższenie alimentów

powództwo oddala

Sygn. akt III RC.447/17

UZASADNIENIE

W dniu 9 listopada 2017 roku do Sądu Rejonowego w Żaganiu wpłynął pozew małoletniego I. K., reprezentowanego przez matkę D. P., w którym domagał się podwyższenia alimentów od pozwanego K. K. z kwoty 700,00 złotych miesięcznie, ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Żaganiu, w dniu 4 lutego 2016 roku, w sprawie III RC.43/16, do kwoty 1.200,00 złotych miesięcznie, poczynając od listopada 2017 roku.

W uzasadnieniu pozwu, przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda D. P. podała, że od czasu zawarcia ugody przez strony w 2016 roku upłynęło półtora roku i w tym czasie zmiana uległa sytuacja rodziny powoda. Małoletni powód jest dzieckiem niepełnosprawnym intelektualnie, dlatego też matka małoletniemu musi wynajmować nianię, co kosztuje 1.000,00 złotych miesięcznie. Ponadto, dziecko jest rehabilitowane dwa razy w tygodniu, co kosztuje około 350,00 złotych miesięcznie plus koszty dojazdu do rehabilitanta w Ż.. Małoletni korzysta również z wczesnego wspomagania w Zespole Szkół (...) w Ż., gdzie również musi być dowieziony. Matka małoletniego podniosła, że koszty związane z utrzymaniem małoletniego wynoszą około 1.450,00 złotych. Wydatki związane z utrzymaniem gospodarstwa domowego wynoszą około 2.079,00 złotych, a dochód przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda wynosi 3.653,00 złote (pensja 2.465,00 złotych, alimenty 700,00 złotych, zasiłek pielęgnacyjny 153,00 złote oraz zasiłek rodzinny z Niemiec w kwocie 79 Euro). Ponadto, D. P. podała, że od października 2017 roku utraciła prawo do świadczenia wychowawczego (500+), a pozwany K. K. zajmuje się małoletnim powodem jedynie w niedziele od godziny 11.00 do 17.00, co uniemożliwia jej podjęcie dodatkowego zatrudnienia.

Pozwany K. K., na rozprawie w dniu 28 listopada 2017 roku (k.30v), wniósł o oddalenie powództwa w całości. Uzasadniając swoje stanowisko pozwany podał, że wywiązuje się w całości z zawartej ugody, regularnie płacąc na syna alimenty, a także partycypując w 1/2 wydatków związanych z leczeniem i rehabilitacją małoletniego. Pozwany podniósł również, że jest samotnym ojcem i ma na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci, a także spona zobowiązania, które powstały w czasie jego poprzedniego zatrudnienia. Ponadto, pozwany podał, że jego sytuacja materialna i zarobkowa nie uległa jakiegokolwiek zmianie od zawarcia ugody w sprawie III RC.43/16.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni powód I. K. urodził się w dniu (...) w Ż.

Dowód:

- odpis zupełny aktu urodzenia powoda (k.4 akt III RC.43/16).

W dniu 1 marca 2016 roku, przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda D. P. i pozwany K. K. zawarli ugodę na mocy której pozwany zobowiązał się łożyć tytułem alimentów na rzecz małoletniego powoda I. K. kwotę 700,00 złotych miesięcznie, a także zobowiązał się do partycypowania w 1/2 kosztów leczenia małoletniego powoda I. K. oraz kosztów dojazdu do lekarzy poza miejscem zamieszkania dziecka.

Dowód:

- ugoda z dnia 1.03.2016 roku (k.33v).

W trakcie trwania postępowania w sprawie III RC.43/16, pozwany K. K. pracował na terenie Niemiec, gdzie był zatrudniony na umowę o pracę jako stolarz i zarabiał 1.096,93 Euro miesięcznie. Pozwany do pracy dojeżdżał codziennie własnym samochodem i ponosił z tego tytułu koszty dojazdu w wysokości około 400,00 złotych miesięcznie. Po rozstaniu z żoną, pozwany przejął opiekę na trojgiem dzieci ze związku małżeńskiego. Pełnoletni syn pozwanego podejmował zatrudnienie, ale nie dokładał się do kosztów utrzymania rodziny. Małoletnie dzieci pozwanego w wieku 14 i 16 lat uczęszczały do szkoły. Pozwany nie korzystał z pomocy społecznej, nie otrzymywał również na swoje dzieci alimentów z funduszu alimentacyjnego, a postępowanie egzekucyjne wobec matki małoletnich było całkowicie bezskuteczne. Ubiegał się wówczas o przyznanie zasiłków rodzinnych w Niemczech na swoje dzieci.

Rodzina pozwanego zamieszkiwała w domu jednorodzinnym należącym do jego matki i brata, ale ponosił on wszystkie koszty związane z utrzymaniem nieruchomości. Wydatki, które ponosił pozwany na utrzymanie rodziny, mieszkania, koszty dojazdu, alimenty na małoletniego powoda oraz spłatę wcześniejszych zobowiązań związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, wynosiły około 5.100,00 złotych miesięcznie.

Pozwany K. K. dobrowolnie łożył wówczas na utrzymanie syna 500,00 złotych miesięcznie, a dodatkowo ponosił koszty związane z leczeniem dziecka, opieki logopedycznej, dojazdami do lekarza, a także utrzymywał małoletniego powoda podczas pobytów weekendowych syna u niego.

Dowód:

- protokół rozprawy z dnia 1.03.2016 roku (k.31-33v).

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda D. P., w marcu 2016 roku, była zatrudniona w Urzędzie Miasta w Ż. na umowę o pracę na czas nieokreślony na stanowisku Inspektor i zarabiała 2.563,01 złotych netto miesięcznie. Wynagrodzenie w/w było obciążone kwotą 400,00 złotych z tytułu pożyczki zakładowej oraz kwotą 135,35 złotych z tytułu pożyczki mieszkaniowej. D. P. nie pobierała dodatku mieszkaniowego. Otrzymywała na rzecz małoletniego syna zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 153,00 złote miesięcznie z powodu niepełnosprawności dziecka. Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda ubiegała się wówczas o przyznanie jej w Niemczech zasiłku rodzinnego na syna.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego miała na utrzymaniu również córkę w wieku 16 lat, na którą ojciec łożył alimenty w kwocie po 500,00 złotych miesięcznie. Rodzina zamieszkiwała w mieszkaniu własnościowym matki małoletniego, która spłacała kredyt hipoteczny, gdzie miesięczna rata wynosiła 470,00 złotych oraz kredyt konsumpcyjny, gdzie rata wynosiła 600,00 złotych miesięcznie. zobowiązanie zostało zaciągnięte na okres 10 lat. Koszty utrzymania mieszkania kształtowały się na poziomie 800,00 złotych miesięcznie.

Małoletni I. K. miał wówczas trzy lata i z powodu niepełnosprawności intelektualnej był rehabilitowany. Na koszty leczenia syna, D. P. wydawała 50,00 złotych miesięcznie oraz na wizyty u logopedy 150,00 złotych miesięcznie. Pozwany przekazywał jej dobrowolnie dodatkowo 200,00 złotych miesięcznie na zaspokojenie tych wydatków. Małoletni nie uczęszczał do przedszkola i pozostawał pod opieką niani, której matka małego płaciła 1.000,00 złotych miesięcznie.

Dowód:

- orzeczenie o niepełnosprawności (k.5 akt III RC.43/16),
- opinia o potrzebie wczesnego wspomagania rozwoju dziecka (k.7-9 akt III RC.43/16),
- zaświadczenie o dochodach z dnia 26.02.2016 roku (k.19 akt III RC.43/16),
- zaświadczenie z dnia 22.02.2016 roku (k.20 akt III RC.43/16),
- zaświadczenie z dnia 29.02.2016 roku (k.21 akt III RC.43/16),
- protokół rozprawy z dnia 1.03.2017 roku (k.31-33v).

Obecnie, przedstawicielka ustawowa małego powoda D. P. nadal pracuje w Urzędzie Miasta Ż. jako Inspektor w pełnym wymiarze czasu pracy, a jej wynagrodzenie średnio netto wynosi 2.842,87 złotych miesięcznie. Wynagrodzenie nie jest obciążone.

Przedstawicielka ustawowa małego nie pobiera dodatku mieszkaniowego. Na małego powoda pobiera zasiłek pielęgnacyjny w wysokości 153,00 złote miesięcznie oraz zasiłek rodzinny z Niemiec w kwocie 79,00 Euro miesięcznie.

Z uwagi na to, że matka małego pracuje, dziecko pozostaje pod opieką niani, której miesięczne wynagrodzenie wynosi 1.000,00 złotych. Małoletni powód nadal korzysta z pomocy logopedycznej w szkole specjalnej w Ż., ale zajęcia są bezpłatne, natomiast matka małego ponosi koszty związane z rehabilitacją syna – około 360,00 złotych miesięcznie, przy założeniu, że jednorazowe zajęcia rehabilitacyjne będą trwały pełne 60 minut.

Przedstawicielka ustawowa małego jest samotną matką. Na jej utrzymaniu pozostaje mały powód. Wspólnie z D. P. zamieszkuje jej pełnoletnia córka, która otrzymuje od swojego ojca świadczenia alimentacyjne w kwocie 800,00 złotych miesięcznie i dokłada się do rachunków za media i mieszkanie w 1/3 części – 287,00 złotych. Pozostałą część alimentów przeznacza na własne potrzeby. Koszty wyżywienia dziewczyny ponosi matka w całości.

Rodzina zamieszkuje w mieszkaniu należącym do przedstawicielki ustawowej małego powoda, która opłaca czynsz za mieszkanie w wysokości 519,03 złote miesięcznie oraz ponosi wydatki związane z opłatami za media – gaz 49,00 złotych, energia elektryczna – 196,00 złotych, Internet – 70,99 złotych, abonament telefoniczny – 40,00 złotych.

Matka małego spłaca kredyt hipoteczny, gdzie miesięczna rata wynosi 430,00 złotych, a także kredyt konsumpcyjny, gdzie rata miesięczna wynosi 597,72 złote. Ponadto, spłaca pożyczkę w ratach po 182,14 złotych miesięcznie.

Do września 2017 roku, D. P. pobierała świadczenie wychowawcze na córkę, które utraciła w związku z upelnieniem się dziecka oraz na małego I., które zostało jej wstrzymane do czasu wyjaśnienia kwestii pobierania zasiłku rodzinnego w Niemczech.

Dowód:

- zaświadczenie o dochodach (k.29),
- zaświadczenie z dnia 23.11.2017 roku (k.28),
- rachunki (k.6 – 16v),
- faktury za rehabilitację (k.17-18),
- potwierdzenie otrzymywania K. (k.21),
- zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda (k.31-31v).

Pozwany K. K. nadal pracuje na terenie Niemiec, a jego sytuacja zawodowa i materialna nie uległa jakiegokolwiek zmianie od marca 2016 roku. Aktualnie, pozwany zarabia około 5.000,00 złotych miesięcznie. Koszty dojazdu do pracy wynoszą około 600,00 złotych miesięcznie. Pozwany otrzymuje również na dwoje małoletnich dzieci zasiłki rodzinne (K.) w łącznej wysokości 1.600,00 złotych miesięcznie.

K. K. wspólnie z małoletnimi dziećmi i pełnoletnim synem mieszka w domu jednorodzinnym, którego jest współwłaścicielem wraz z matką i bratem i ponosi całkowite koszty jego utrzymania. Na koszty te składają się opłaty: woda – 200,00 złotych miesięcznie, wywóz śmieci – 50,00 złotych miesięcznie, telefon i Internet – 290,00 złotych miesięcznie, abonament telewizyjny – 180,00 złotych miesięcznie, koszty ogrzewania – około 800,00 złotych. Ponadto, pozwany spłaca zobowiązania wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, które powstały w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą w branży stolarskiej w wysokości około 16.000,00 złotych. Obecnie, na poczet zobowiązań wpłaca 400,00 złotych miesięcznie i wpłat tych dokonuje do ZUS i do komornika sądowego (zadłużenie około 1.000,00 złotych). Spłaca również kredyt, gdzie miesięczna rata wynosi 240,00 złotych oraz raty w związku z zakupem samochodu w kwocie 500,00 złotych miesięcznie. Regularnie uiszcza również alimenty na syna w kwocie 700,00 złotych miesięcznie oraz pokrywa, zgodnie z zawartą ugodą, koszty leczenia, rehabilitacji oraz dojazdów małoletniego powoda do lekarzy.

Na utrzymaniu pozwanego pozostaje córka, która w styczniu 2018 roku uzyskała pełnoletniość oraz syn w wieku 16 lat. Córka pozwanego uczęszcza do I klasy Zespołu Szkół (...) w Ż. i dojeżdża do szkoły, a bilet miesięczny kosztuje 80,00 złotych. Z kolei, małoletni syn jest uczniem III klasy gimnazjum. Pozwany ma zasądzone na rzecz dzieci alimenty od ich matki, ale postępowanie egzekucyjne jest całkowicie bezskuteczne i nie otrzymuje on również świadczeń z funduszu alimentacyjnego. Na dzieci pobiera zasiłki rodzinne w Niemczech, z tym, że na starszą córkę tylko do stycznia 2018 roku. Z pozwanym mieszka również pełnoletni syn, który pracuje zawodowo i pozostaje na własnym utrzymaniu. W ramach swojego udziału w kosztach utrzymania mieszkania, opłaca rachunki za energię elektryczną.

Dowód:

- zeznania pozwanego K. K. (k.38v-39).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo, jako całkowicie bezzasadne, podlega oddaleniu.

Na wstępie należy zaznaczyć, że strony nie zakwestionowały podanych przez siebie okoliczności faktycznych, a przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda przyznała (k.31 akt), że nie kwestionuje informacji podanych przez pozwanego K. K., w tym również wysokości jego dochodów.

W przedmiotowej sprawie, przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda D. P. domaga się podwyższenia alimentów od pozwanego K. K. z kwoty 700,00 złotych miesięcznie do kwoty 1.200,00 złotych miesięcznie, uzasadniając to tym, że od października 2017 roku utraciła ona świadczenia wychowawcze na dwoje swoich dzieci – pełnoletnią już córkę z wcześniejszego związku oraz na rzecz małoletniego powoda I. w związku z podjęciem przez

organ administracyjny procedury sprawdzającej kwestię pobierania K. i jego wysokości na dziecko, co doprowadziło do zużycia jej domowego budżetu o kwotę 1.000,00 złotych miesięcznie. Tym samym, o kwotę tego świadczenia należy, w ocenie matki dziecka, podwyższyć świadczenia alimentacyjne ciążące na pozwanym.

Jednocześnie, matka małoletniego przyznała, że pozwany wywiązuje się systematycznie ze swojego obowiązku alimentacyjnego w kwocie 700,00 złotych miesięcznie oraz pokrywa koszty leczenia, rehabilitacji syna, jak i koszty dojazdów małoletniego do lekarzy, zgodnie z podawanymi przez nią informacjami, nie żądając wykazu tych kosztów, czy ich udokumentowania stosownymi rachunkami lub fakturami. Pozwany zabiera również syna do swojego miejsca zamieszkania w każdą niedzielę i ponosi koszty jego wyżywienia, pieluchowania.

Zgodnie z treścią art.138 kro, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Omawianym w tym przepisie zagadnieniem zajął się między innymi Sąd Najwyższy w uchwale Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej w dniu 16 grudnia 1987 r. (M.P. z 1988 r. Nr 6, poz. 60) w punkcie VII, w którym stwierdził, że „Potrzeby uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego ulegają zmianie; tym samym może ulegać zmianie wysokość alimentów. Dlatego w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony, jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego (art.138 k.r.o.). Zmiana stosunków może prowadzić do uchylecia obowiązku alimentacyjnego bądź do podwyższenia lub obniżenia alimentów. (...) Obniżenie alimentów uzasadnia zmniejszenie się potrzeb uprawnionego lub pogorszenie sytuacji majątkowej i materialnej zobowiązanego”.

W myśl natomiast, postanowienia Sądu Najwyższego z 19 lipca 1974 roku (II CO 9/74, LEX nr 7560), „Powództwo o zmianę przewidziane w art.138 k.r.o. wchodzi w grę w razie zmiany stosunków. Przez pojęcie "stosunków" w tym wypadku należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu (np. art. 133 i 135 k.r.o.). Zmiana zatem "stosunków" tak pojmowanych, bez potrzeby zajmowania się zagadnieniami szczególnymi, jest zmianą okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego.” Przy ocenie, czy zachodzą przesłanki do zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w myśl art.138 kro, należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a zwłaszcza możliwości zarobkowych i majątkowych stron (wyrok SN z dnia 26.03.1969 r., III CRN 54/69, LEX nr 6480).

Tylko zmiana stosunków, która zaistniała po zamknięciu rozprawy poprzedzającej wydanie wyroku zasądzającego alimenty, uzasadnia żądanie zmiany orzeczenia lub umowy dotyczących obowiązku alimentacyjnego (zob. wyrok SN z 27 lutego 1981 r., III CRN 21/81, OSNCP 1981, nr 11, poz. 217; uchwała SN z 28 lutego 1992 r., III CZP 3/92, L..pl nr (...)). Z pozwem opartym na art. 138 może zatem wystąpić osoba uprawniona do alimentacji i osoba zobowiązana wyłącznie w razie zmiany okoliczności faktycznych mających istotny wpływ na zakres tego obowiązku, które zaistniały po wydaniu orzeczenia lub zawarciu umowy. Bez takiej zmiany stosunków żądanie zmiany rozstrzygnięcia o alimentach nie może być uwzględnione (zob. wyrok SN z 25 maja 1999 r., I CKN 274/99, L..pl nr (...)).

Po dokonaniu, szczegółowej analizy materiałów zgromadzonych w sprawie III RC.43/16, w którym to postępowaniu strony zawarły ugodę w przedmiocie wysokości alimentów na rzecz małoletniego powoda I. K., ustając je na kwotę 700,00 złotych miesięcznie, Sąd nie dopatrył się po stronie pozwanego K. K., jak i przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda D. P. jakichkolwiek zmian w ich sytuacji zawodowej, rodzinnej, zdrowotnej i materialnej, jak również zmiany, która spowodowałaby zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb samego małoletniego.

Zarówno, matka małoletniego powoda, jak i pozwany dysponują tymi samymi dochodami z pracy, pozostają w zatrudnieniu u tego samego pracodawcy. Nadal ponoszą koszty utrzymania mieszkania, spłacają kredyty, ponoszą koszty dojazdu do pracy, jak również utrzymują dzieci z poprzednich związków. Nie zmieniła się również ich sytuacja

rodzinna i zdrowotna. Co więcej, nie zmieniły się koszty utrzymania małoletniego powoda oraz wydatki ponoszone na jego leczenie i rehabilitację oraz wynagrodzenie niani. Nie zmienił się również stan zdrowia samego I..

Podkreślenia wymaga również to, że pozwany łoży aktualnie więcej na syna niż przed zawarciem ugody w marcu 2016 roku, albowiem oprócz świadczeń alimentacyjnych, ponosi również w znacznej części koszty związane z leczeniem i rehabilitacją dziecka, a w uzasadnieniu pozwu, matka małoletniego wykazuje je jako ponoszone w całości przez nią.

Jedyną zmianą, jaką należałoby zauważyć, jest to, że strony pozyskały świadczenia rodzinne na dzieci – K., co ma niewątpliwie również związek z tym, że pozwany pracuje w Niemczech. W toku sprawy III RC.4316, strony czyniły dopiero starania o te świadczenia. Pozwany K. K., do stycznia 2018 roku, pobiera świadczenia na dwoje małoletnich dzieci w łącznej wysokości 1.600,00 złotych miesięcznie, a od stycznia 2018 roku, będzie pobierał świadczenie tylko na młodszego syna. Z kolei, matka małoletniego I., z tego tytułu uzyskiwała dodatkowo 79,00 Euro miesięcznie i to świadczenie jest jej nadal wypłacane. K. stanowi różnicę pomiędzy pełną wysokością tego świadczenia a uzyskanym w kraju świadczeniem wychowawczym w kwocie 500,00 złotych. Świadczenie to zostało jej przyznane do 2030 roku. Faktem jest również to, że matka małoletniego powoda straciła świadczenie wychowawcze na starszą córkę ze względu na ukończenie 18 lat oraz została jej wstrzymana wypłata świadczenia wychowawczego na rzecz niepełnosprawnego I. do czasu wyjaśnienia kwestii pobierania zasiłku rodzinnego za granicą. Tym samym, nie można zgodzić się ze stroną powodową, że świadczenie to zostało jej odebrane. Wypłata świadczenia została wstrzymana, co oznacza, że po dokonaniu weryfikacji niezbędnych danych, świadczenie wychowawcze zostanie jej wypłacone i wyrównane.

Okoliczności te jednak, w ocenie Sądu, absolutnie nie mogą stanowić podstawy do zmiany wysokości świadczeń alimentacyjnych ustalonych ugodą z dnia 1 marca 2016 roku. Zaznaczyć należy, że tych świadczeń D. P. nie pobierała w marcu 2016 roku, a zatem, ich utrata (nawet czasowa) nie stanowi zmiany w stosunkach, o których mowa w art.138 kro.

Ponadto, zgodnie z treścią art.135§3 kro, na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają:

- 1) świadczenia z pomocy społecznej lub funduszu alimentacyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2016 r. poz. 169, 195 i 1579 oraz z 2017 r. poz. 60), podlegające zwrotowi przez zobowiązanego do alimentacji;
- 2) świadczenia, wydatki i inne środki finansowe związane z umieszczeniem dziecka w pieczy zastępczej, o których mowa w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej;
- 3) świadczenie wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. poz. 195 i 1579 oraz z 2017 r. poz. 60 i 245);
- 4) świadczenia rodzinne, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1518 i 1579 oraz z 2017 r. poz. 60).

Zdaniem Sądu, argumentów, na które powołuje się przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda nie można zaakceptować. Fakt wstrzymania wypłaty świadczenia wychowawczego nie może automatycznie oznaczać, że zobowiązany do alimentów ma zwiększyć ich wysokość o kwotę tego świadczenia. Sąd, zgodnie z cytowanym powyżej przepisem, nie bierze pod uwagę otrzymywanego świadczenia przy ustalaniu wysokości alimentów na rzecz uprawnionego. W ocenie Sądu, zasada ta ma zastosowanie również do zobowiązanego do alimentacji, to znaczy okoliczność, że uprawniony utracił świadczenie wychowawcze, nie powinno mieć wpływu na zwiększenie obciążenia zobowiązanego. W dalszym ciągu bowiem, należy kierować się ustaleniem, czy nastąpiła zmiana możliwości zarobkowych zobowiązanego, czy też usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. W przedmiotowej sprawie, przedstawicielka ustawowa małoletniego takiej zmiany nie wykazała. Zaznaczyć również na marginesie należy, że podwyższenie alimentów na rzecz małoletniego powoda, zgodnie z żądaniem pozwu, doprowadziłoby do sytuacji, w której pozwany K. K. nie mógłby zasadnie dochodzić zmniejszenia tych alimentów po otrzymaniu przez przedstawicielkę ustawową małoletniego świadczenia wychowawczego (art.135§3 kro).

Podkreślenia wymaga również to, że pozwany ma na utrzymaniu jeszcze dwoje małoletnich dzieci i ponosi koszty ich utrzymania samodzielnie, ponieważ matka małoletnich nie przyczynia się w żaden sposób do ich alimentowania. Opierając się, na wyliczeniach przedstawionych przez pozwanego, należy wnioskować, że środki pieniężne, które przeznacza na utrzymanie swoich dzieci ze związku małżeńskiego są niższe niż na małoletniego powoda. Tymczasem, wszystkie dzieci pozwanego powinny mieć zapewnioną równą stopę życiową. Podwyższenie alimentów na rzecz małoletniego powoda I. K. doprowadziłoby do pogorszenia się sytuacji materialnej dzieci pozwanego z poprzedniego związku. Uwzględniając jedynie dochody matki małoletniego (ze wszystkich źródeł) to wynoszą one około 4.775,00 złotych miesięcznie, co daje 1.590,00 złotych miesięcznie na osobę (łącznie z pełnoletnią córką i jej alimentami od ojca w kwocie 800,00 złotych). Z kolei, dochody pozwanego z pracy i K. to kwota 6.000,00 złotych miesięcznie. Odejmując kwotę 700,00 złotych alimentów na małoletniego powoda, pozostaje 5.300,00 złotych miesięcznie, co daje 1.760,00 złotych na osobę. Od stycznia 2018 roku będzie to kwota pomniejszona o 800,00 złotych zasiłku rodzinnego na rzecz starszej córki pozwanego, czyli kwota 4.500,00 złotych miesięcznie, co daje 1.500,00 złotych na osobę. Tym samym, dochód na jedną osobę w obu gospodarstwach domowych będzie porównywalny.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda nie wykazała, aby usprawiedliwione potrzeby małoletniego znacznie wzrosły od marca 2016 roku, zaś możliwości zarobkowe pozwanego K. K. nie uległy zmianie. Kwota alimentów – 700,00 złotych miesięcznie – jest kwotą stosunkowo wysoką. Ponadto, pamiętać również należy, że pozwany partycypuje w kosztach leczenia i rehabilitacji oraz świadczy pomoc rzeczową.

Reasumując, na podstawie art.138 kro w zw. z art.135§1 kro, Sąd oddalił powództwo o podwyższenie alimentów w całości, stąd orzeczono jak w sentencji wyroku.